

Nr 74.

Av herr **Nilsson, Petrus**, *m. fl.*, om tillfälligt förbud mot införsel av ved.

Under sistlidna seglationsår infördes från utlandet — särskilt från Finland — till vårt land stora mängder ved, som till följd av den låga kursen å finska mark här kunde säljas till jämförelsevis låga priser. Detta har haft till följd icke blott att den svenska veden, som till sin kvalitet är bättre än den finska, sjunkit i pris, utan även att försäljning av svensk ved vid våra större förbrukningscentra såsom Stockholm m. fl. platser så gott som omöjliggjorts. Begränsas icke den fria vedimporten, så kommer sannolikt även under nästa seglationsår den finska veden att översvämma den svenska vedmarknaden. Åtgärder för att behålla den svenska marknaden för den svenska veden äro därför påkallade; och importförbud å ved vore härför det mest effektiva medlet.

Tillgången å ved inom landet är nu så riklig, att även om vedimporten avstängdes, komme priserna till följd av konkurrensen på den fria marknaden inom landet att dock ställa sig synnerligen låga.

Men skall fri import vara tillåten, så får den svenska veden stå i skogarna och vid järnvägsstationerna och ruttna ned; och en mängd av de personer, som hava vedavverkning eller transport av ved till sysselsättning, måste då söka sig andra arbetsområden, om sådana möjligen kunna erhållas, eller också komma de att öka de arbetslösas antal.

Med stöd av förestående få vi därför vördsamt hemställa,

Motioner i Första kammaren, Nr 74.

att riksdagen ville besluta, att förbud måtte införas mot införsel till riket av ved av alla slag under tiden till och med 30 april 1923.

Stockholm den 21 januari 1922.

Petrus Nilsson,
Gränebo.

Ernst Svenson.

Erik Anderson.

Oscar Ericson.

K. Olsson.

Per Gustafsson.
